

DE-FRIE-DANSKE

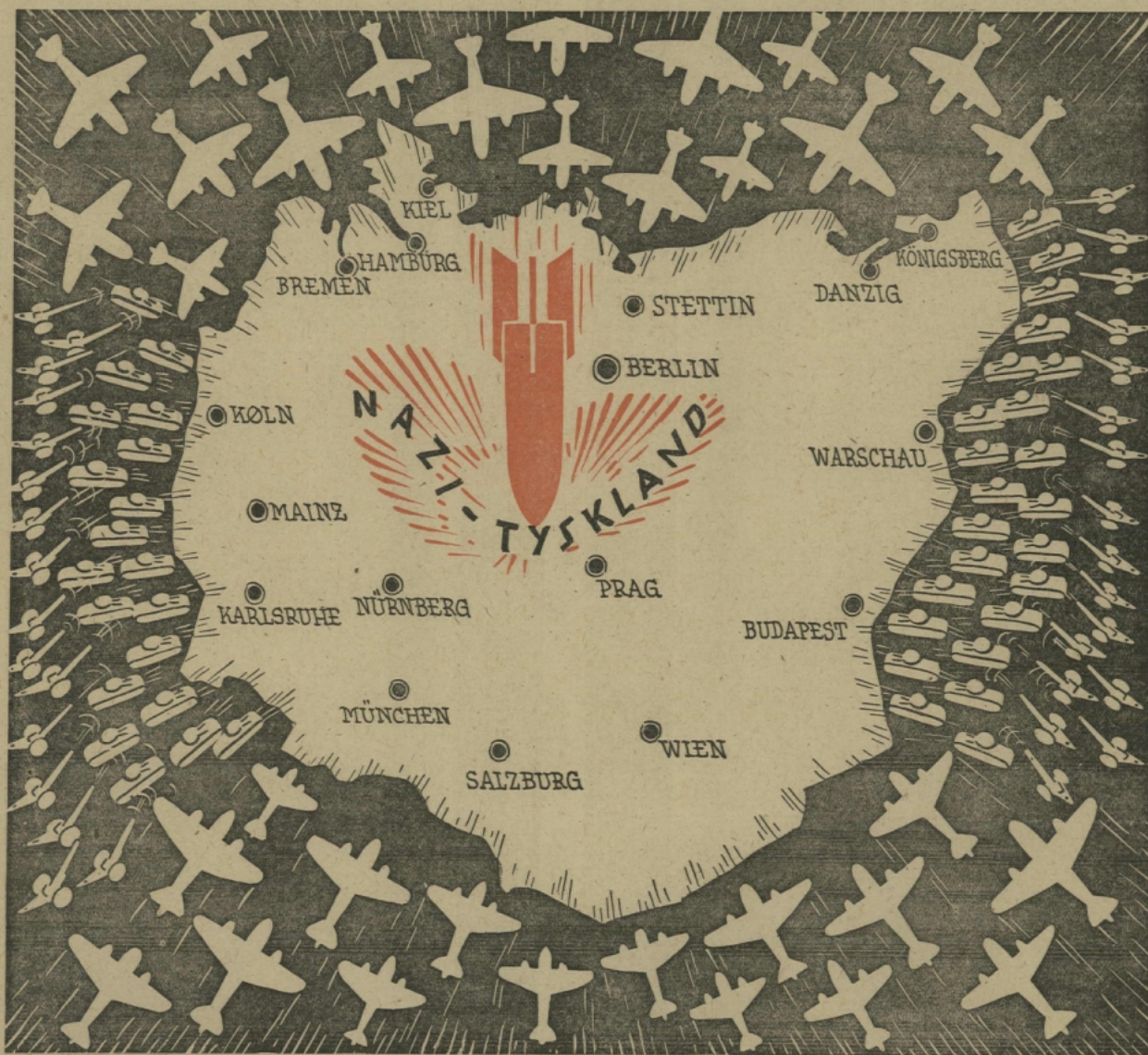
Nº 2

December 1944

4.AARG.

NAZI-TYSKLAND FORAN TILINTETGØRELSEN

Vore Allierede Venner hamrer løs Dag og Nat paa det forhadte NAZI-TYSKLAND fra alle Sider indtil Nazismen skaanselsløst er knust for evigt.

Mindeord
om
Frihedskæmperen
Kaj Holbech
(side 3)

Norsk Hilsen til de danske
Frihedskæmpere, (s.7)
FRIHEDSKÆMPERNES
SIDSTE BEDRIFTER (s.4)
OM FREMTIDEN:
„Politiske Udtalelser
af Dansk Samling og
Retsforbundet.“
„De frie Danske“ er gaet ind i sin 4'Aargang.

ENGELSK FORFATTER
HYLDER DANSKERNE, (s.9)
A Propos Nedskydningen
af de tyske Soldater (s.-11)
FREM MED 5' KOLONNE -
OG ANDRE AKTUELLE
TING. (s.-10)

SENSATIONELLE
OPLYSNINGER
OM FORHOLDENE
I TYSKLAND.
Brev fra vor
Korrespondent.
(s.5-6.)

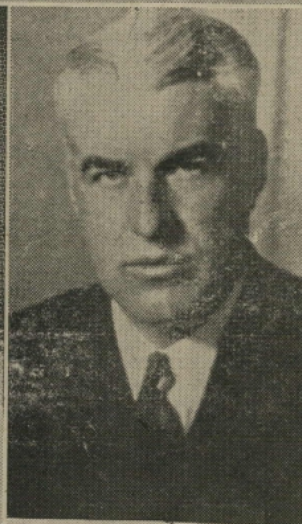
Bortførelsen af Folkeregistret paa Lyngby Raadhus. Billedet er taget, mens Frihedskæmperne er i Færd med at stoppe nogle af de 30,000 Kartotekskort i de medbragte Sække. De to Damer i Forgrunden, som vender Ryggen til, hørte til Personalet. De ser interesseret til, mens de bliver holdt i Skak af en af Frihedskæmperne, som ikke kan ses paa Billedet.

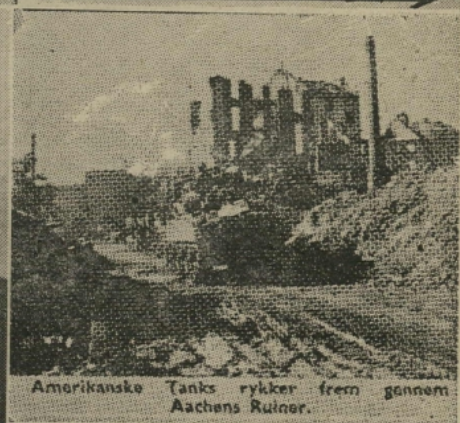
Redaktør K a j H e l b e c h, den glødende Patriot og utrættelige Frihedskæmper, som blev myrdet af Gestapo den 14. Oktober.

Gadekampe i Aachen. To amerikanske Soldater bærer en såret Kammerat i Sikkerhed.

Edward Stettinius, USA's nye Udenrigsminister.

Amerikanske Tanks rykker frem gennem Aachens Ruiner.

Kasserske i Schalburgkorpset, Frk. Ellen Margrethe Christensen, der arbejder som Stikker for Tyskerne. Hun var en af Arrestanterne i Villaen paa Vandrupvej.

V 13 er et nyt hemmeligt Vaaben, der saavidt vides kun har været brugt een Gang, nemlig ved Aachen. Paa Toppen af en Bakke udenfor Aachen fyldte Amerikanerne en Sporvogn med Sprængstoffer og en tidsindstillet Bombe, hvorefter Vognen blev sendt afsted mod Byen. Den er ikke set siden!

Chefen for 12. amerikanske Armé, General Omar Nelson Bradley. Var første allierede Hærfører, der satte Foden paa tysk Jord. Leder nu Operationerne i Aachenområdet.

Under en Gestapo-Razzia paa Gammel Kongevej i København den 14. Oktober 1944 faldt Redaktør Kaj Gersdorff Holbech for Mordshaand. Han fik en Kugle gennem Hjertet og døde nogle faa Timer senere. Der gik adskillige Uger, før hans Paarørende og hans Venner fik Sikkerhed for, at han ikke var blandt de Levendes Tal. Lange svævede vi i Uvished. At Tyskerne meldte ham død, var ingen Garantitværtimod. Vi har Erfaringer for, at de i flere Tilfælde har løjet Folk døde for derigennem at lokke den illegale Presse til i Melkrologer at fremkomme med Oplysninger om de Paagældendes Indsats i Frihedskampen og saaledes skaffe sig en Viden, de ikke ved Tortur havde kunnet faa deres Ofre til at give fra sig. Yderste Forsigtighed er påkrævet, og DE FRIE DANSKE kunde derfor ikke i sit sidste Nummer give Kaj Gersdorff Holbech den Omtale, han fortjente. - Den 22. November averteredes Dødsfaldet gennem Berlingske Tidende. Ingen Avis fik Lov i Teksten at riste ham en Minderune.

Nu skal det siges, at Kaj Gersdorff Holbech var en af Danmarks bedste Frihedskæmpere, og at faa Mænd indenfor den underjordiske Bevægelse har ydet en større Indsats end han. Naar engang den udførlige Beretning om Danmark under den tyske Besættelse, det nazistiske Voldsherredømme, kan skrives, vil Holbech komme til at spille en fremtrædende Rolle i den. Han var med i Modstanden lige fra Begyndelsen, altid fuld af Ideer, fanatisk optaget af Sagen, gløddende i sin Kærlighed til Konge og Fædreland. Paa hvilke Omraader han satte ind med sin dynamiske Kraft, derom tier vi i Dag for ikke at sætte Tyskerne paa Sporet efter den, der har taget Arbejdet op efter ham. Man saa tro os paa vort Ord: Indsatsen var betydelig. Engang vil ogsaa Kaj Holbechs Navn blive nævnet blandt dem, som skaffede os Anerkendelse hos de Allierede og bidrog til, at vi i den internationale Opførelse kom til at staa paa den rigtige Side.

Kaj Holbech var Journalist, først og fremmest Journalist, og Begivenheden, Sensationen, dette: at kunne være med, hvor noget flammer hedet, var for ham Tilværelsens Mening. Tryghed og Ro var hans Natur imod. Nogen stor Skribent blev han aldrig, ganske heller ikke at være det. Han var den fødte Reporter, altid først med en god Nyhed, netop derfor egnede han sig ogsaa for en Tid, hvor Nyhederne ikke kommer af sig selv, gennem Fjærnskriver eller Telefon, men hvor man ligesom skal kunne opfange dem gennem en Radiostation i ens eget Nervesystem. Kaj Holbech havde paa Føremørelsen, naar noget skulde ske. Han kunde lugte en Sensation i Miles Afstand. Gennem adskillige Aar nød B.T. godt af hans Sporsens, senere gik han til BILLED-BLADET og oplyskede her en sjælden Evne for den fotografiske Reportage. Paa dette Omraade blev han banebrydende. I Efter sommeren 1942 tvang Tyskerne Holbech ud af det Arbejde, han elskede - han faldt som et Offer for Hr. Best's og Hr. Meisner's Tyrk paa Bladhuset i Anledning af en sensationel Kaj Munk-Serie. De smaalige Magthavere, der ikke turde komme til Berlin uden Resultat, nedlagde paa én Gang Einar Black og hans Medarbejder. Derefter fik Kaj Holbech Tid til at ofre sig helt for Frihedskampen. Han forsvandt, tog et andet Navn og sled i det Dag og Nat for at organisere vor Modstand mod Undertrykkerne.

Kaj Holbech levede Livet farligt, men netop saadan fik Tilværelsen Mening for ham. Han havde aldrig følt sig lykkeligere end i disse sidste Aar. Han havde heller aldrig vist sig menneskeligt værdifuldere, Danmarks Nød gjorde Holbech til en Mand. Han havde sine Fejl, og de var ikke smaa. Men de blev ubetydelige, maalt med hans Patriotisme og personlige Mod. Han voksede og voksede med Opgiven - og han betalte med sit Liv. Han var størst i det Øjeblik han døde. Vi, som holdt af ham, vi, som kender hans Indsats, vi vil bevare Mindet om ham rent, og naar vi kan tale frit i vort eget Land, vil vi fortælle kommende Slægter om Frihedskæmperen Kaj Gersdorff Holbech, der fandt det bedste i sig selv under Kampen for et uafhængigt Danmark, og som i sin Tro paa Rettfærdighedens Sejr gik i Døden med oprejst Pande.

oooooCOOOooooo

"De frie Danske" er nu gaaet ind i sin fjerde Aargang. Vi benytter Lejligheden til at sende alle vore trofaste Venner gennem Aarene og alle vore gamle og nye Læsere vor Hilsen.

Vi staar fortsat midt i Kampen, og vore Opgever ligger i Nuet og nærmeste Fremtid. Der skal da heller ikke ofres mange Ord paa vort lille Jubilæum. En Smule Stoltthed føler vi dog ved at være blandt den frie Presses Veteraner, ikke blot i Danmark men i hele det undertrykte Europa. Vi har herhjemme set en stor illegal Presse vokse frem og blomstre ved Siden af os selv. De faa er blevet til mange, og vi glæder os over det. Vi haaber at have kunnet yde vor lille Del til Inspirationen baade af en større illegal Presse og af den Kamp, i hvilken den er et Led.

Et Led herhjemme og et Led i den vældige Frihedsbevægelse, som Hitlerismen har rejst ude i Landene, og som vil blive det eneste positive, man engang vil kunne sige om denne store Pest. Fra Paris til Belgrad, fra Athen til Kirkenes forsvinder nu mange af de duplikerede Blade, der gennem disse Aar holdt Modet oppe og Kampaanden levende. Nogle af dem fortsættes, og deres Navne er som Fanfarer, naar de nu aabenlyst kastes ud af Rotationspresserne. I de parisiske Gader staar Modstandsbevægelsens Avisnavne nu over mange af de Blade, som Befrielsen har bragt op over Jordens Overflade, og som Sejren har "legaliseret". Vi ventor ikke det samme herhjemme, fordi vi tror, at de legale Blade vil optage den Aand i sig, som gav Illegaliteten Styrke... Men vi standser et Øjeblik og hilser den nye frie Presse. Den der var Fol- (fortsættes Side 4).

HUSK: at sende "DE FRIE DANSKE" videre straks naar de har læst det at Portoen denne Gang er 50 øre til Provinsen og 15 øre i Lokalporto. BRÆND ALDRIG BLADET.

DE DANSKE FRIHEDSKÆMPERE HAR UDFØRT
EN RÆKKE NYE STRAALENDE BEDRIFTER ---

MANGE VAABEN RØVET FRA TYSKERNE - TYSKE FAR-
TØJER SÆNKET ELLER PAA ANDEN MAADE SAT UD AF
SPILLET - TYSKARBEJDENDE FABRIKKER SPRENGT I
LUFTEN.

Siden forrige Nummer af "DE FRIE DANSKE" udkom, har de danske Frihedskæmpere udført en Række nye, straalende Bedrifter, der paany har vakt Beundring overalt i den frie Verden - og tilsvarende Raseri hos Tyskerne. Det er vanskeligt at sige, hvilken der var mest betydningsfuld, men lad os her fremhæve nogle enkelte - mange af dem har været omtalt i engelsk og amerikansk Radio.

I Midten af November bortførtes ca. 1200 Maskinpistoler fra Vaabenarsenalet paa Amager Boulevard. Frihedskæmperne skaffede sig Adgang til Aarsenalets Omraade, forklædte som Murere og andre Haandværkere - og en Lastbil. De foregav at skulle foretage visse Reparationer ved en af Bygningerne, og de tyske Vagtposter gjorde stram Honnør, da de kørte ind ad Porten. Honnøren gæntoges, da de en Times Tid senere kørte bort igen, medtagende de mange Vaaben, som Tyskerne nu staar og længes efter et eller andet Sted paa Vestfronten. - Da Tyskerne opdagede, hvad der var sket, blev de hvidglødende af Raseri. Der indlededes en Undersøgelse, som resulterede i en Beslutning om, at de to østrigske Soldater, som havde haft Vagten ved Hovedindgangen, skulde sendes til Østfronten. Da Østrigerne fik dette at vide, forsvandt de imidlertid, og de har siden uden Held været eftersøgt af Gestapo. Maaske man lige skulde tage at spørge efter dem paa den anden Side af Sundet!

TYSK SOLDAT BORTFØRT SAMMEN
MED ET HELT LÆS VAABEN.

En Uges Tid senere mistede Tyskerne et nyt Parti Vaaben. Det skete paa Hovedbanegaarden, ligeledes ved højlys Dag og for Øjnene af Hundrevis travle Rejsende. Det begyndte med, at en Drager kom kørende med en af Statsbanernes Indendervogne i Afgangshallen, ledsaget af en tysk Soldat som Vagt. Alt tegnede stille og fredeligt. Pludselig dukkede tre Frihedskæmpere op ved Siden af Vognen. Soldaten fik en Pistolmunding stukket i Maven, mens Drageren fik Ordre til at trille videre, hen til Udgangen ved Bernstorffsgade. Her holdt en Lastbil med andre Frihedskæmpere parat, og Vaabnene blev hurtigt læsset op paa Bilens Lad. Da man var færdig blev Soldaten beordret op paa Bilen, som derpaa forsvandt med baade Vaaben og Kriger.

TYSKERNE SPILLEDE KORT --- MEN
FRIHEDSKÆMPERNE STRØG GEVINSTEN.

Et lignende Kup skete i Begyndelsen af December, Denne Gang paa Godsbanegaarden. Her blev en hel Jernbanevogn en Formiddag tømt for hele sit Indhold af Maskinpistoler, Magasingeværer og Haandgranater... Og dette foregik, mens fire tyske Soldater, som skulde passe paa de kostbare Vaaben, sad i et Lokale ved Siden af - og spillede Kort !!

En Lastbil, bemandet med 12-14 Frihedskæmpere, kørte pludselig op foran Rampen ved Pakhuset. Arbejderne fik Ordre til at bære de tunge Vaabenkasser fra Godsvognen over paa Lastbilen, mens man samtidig holdt Øje med de kortspillende Soldater inde bag Glasvæggen. De var imidlertid saa stærkt optaget af at blade i "Holmblads Billed-

(fortsættes Side 8)

"DE FRIE DANSKE" BEGYBDER SIN 4. AARGANG.
(fortsat fra Side 3)

kæts Stemme, da man søgte at kvæle den, og som skal blive en endnu renere Stemme, hvor det paany er muligt at aande frit.

Danmark er det sidste af de økkuperede Lande, hvis Grænser de allierede Befrielses-tropper endnu ikke har overskredet. "DE FRIE DANSKE" har maaske endnu en Tid en Opgave i den frie Oplysning, den frie Menings-tilkøndegivelse, i Modstandsaaendens Tjeneste. Vi skal forsøge fortsat at gøre vor Pligt ----- og

DE SKAL IKKE SLAA OS UD!

Gestapo med deres Kobbøl af Schalburg- og Sommer-Bander halsende efter sig forserger nu at opnuse Modstandsbevægelsen paa en Maade, der helt afslører deres Magtløshed. De er ude efter alle Fisk med Net! De kaster dem ud omkring Huskarréer og Sporvogne i Haabet om at slumpe sig til en eller anden Patriot. Havet er fuldt af Patrioter, saa nogen faar de maaske nok i Nettet men Modstandsbevægelsen fanger de ikke ind. Den kan ikke fanges eller slaas ned. Det er med den som med Dragen i Mytologien, paa hvem der voksede to Hoveder frem, hver Gang man huggede et af den... Men det opdager de aabenbart ikke før den har faaet saa mange Hoveder, at det bliver svært at skaffe Gestapo-Slyngler nok til dem alle.

"DE FRIE DANSKE" har i disse Aar mistet Medarbejdere - det behøver ikke at være nogen Hemmelighed. Vi vil minde dem nu ved den nye Aargang. Vi sænker Fanen for de Døde, og vi sender de Levende Haandslag og Kammeratlig Hilsen over Sund og Have... De ved selv, hvad Kammeratskabet indebærer... De ved ogsaa, hvordan vor Styrke er opbygget. De andre kan aldrig faa det at vide, fordi de aldrig vil kunne forstaa det. De tror, de kan ramme noget centralt - "en Führer" - ... Near de faar vore Forfædre - Vikingernes klassiske Svar til de Fremmede, at vi har ingen Fører, vi er alle frie Mænd og lige, saa møder de sorte Herrer i Shollhuset i Dag dette Svar med den samme urgamle, fjogede Maaben, som den med hvilken deres Forfædre for et Aartusinde siden mødte vore Forfædre.

Her er da igen et nyt Nummer af "DE FRIE DANSKE". Tag det, og bring det videre som en Gnist til Gløderne, der ulmer under Danmarks Vinter, men snart skal slaa aabent ud i Frihedens hellige Flamme.

oooo0000oooo

SKAL DOKTOR GOBBELS AFLØSE VON
RIBBENTROP SOM UDENRIGSMINISTER?

HITLER ER PAA NERVEANSTALT, OG DER HERSKER DYB PESSIMISME I
TYSKE MILITÆRE KREDSE, BL.A. FORDI DE SAAKALDTE HEMMELIGE
VAABEN HAR SVIGTET.

SENSATIONELLE OPLYSNINGER OM FORHOLDENE I TYSKLAND
PAA TÆRSKELEN TIL DEN 6. KRIGSVINTER.

BERLIN, 10. December 1944.
(Privat-Korrespondance til "DE FRIE DANSKE")

Der vil næppe blive givet mange Julegaver i Tyskland i Aar, men der synes at være Mulighed for, at den tyske Befolkning i nær Fremtid vil faa i hvert Fald een Gave, som nok skulde kunne bidrage til at forhoje Stemningen. Kyndige Iagttagere i Berlin har faaet et stærkt Indtryk af, at en alvorlig Regeringskrise er i Udvikling, og at der i denne Forbindelse navnlig ser ud til at være megen Sandsynlighed for, at von Ribbentrop maa gaa af som Udenrigsminister.

Hvis dette sker, vil det være overordentlig opsigtsvækkende, ikke mindst paa Baggrund af, at de nazistiske Ministre jo ellers trods alle Modsætningsforhold i Tidens Løb har forstaaet at holde godt sammen udadtil og undgaa, at Gnidningerne medførte personelle Ændringer i Ministeriet.

Naar der nu hviskes om von Ribbentrops forestaaende Fald i tyske Regeringskredse, maa det sikkert ses som et Udtryk for, at Tysklands Stilling i den store Krig er kommet saa nær til Sammenbruddet, at man ikke kan undgaa at begynde at gøre Ansvar for det gældende. Og von Ribbentrop er vel nok den Enkeltperson, der har det største Ansvar for Tysklands nuværende frygtelige Situation. Det var i første Række ham, der fik manøvreret Tyskland ind i Krigen, det var ham, der traf de mange, mere eller mindre frivillige Aftaler med Forbunds-fæller, hvis Betydning og Indsats langtfra kom til at svare til de højtspændte Forventninger, det var ham, der gennem Brud paa egne Aftaler med store og smaa Magter gjorde Tysklands Stilling i Krigen helt umulig, og det er ikke mindst ham, der i hele Verden har skabt et voldsomt Had mod Tyskland og Tyskere, et Had, der ikke alene har haft store praktiske Virkninger under Krigen, men som ogsaa langt ind i en kommende Fredstid vil medvirke til at vanskeliggøre Tysklands hele Stilling i Verden.

DA RIBBENTROP STROG DR. GOBBELS UDTALELSER.

Som Kandidat til Udenrigsministerposten efter von Ribbentrop navnes først og fremmest Propagandaminister Gobbels, der allerede længe har aspireret til at overlede Tysklands Ribbentrop og selv overtage hans Magt og Funktioner. Det er vist ikke blevet kendt i Verden, at Gobbels for 1-1 1/2 Aar siden indkaldte alle de udenlandske Journalister i Berlin til en særlig Konference, hvor de kunde stille Spørgsmaal til Hr. Ministeren selv - hans Medarbejdere i Propagandaministeriet havde dog viseligt sørget for at tilhviske en Række sympatiserende Journalister hver sit Spørgsmaal, som gerne skulde stilles. Paa den Maade sikrede Gobbels sig, at han kom til tilsyneladende

utilsigtet at fremsætte fyldige Udtalelser bl.a. om Tysklands Forhold til forskellige fremmede Lande - ogsaa Muligheden af en Kompromisfred med England blev der vistnok hentydet til - d.v.s. han gik ganske ugenert ind paa Hr. Ribbentrops egentligste Kompetenceomraader. Udenrigsministeriet var ikke repræsenteret ved denne interessante Konference, men ad en eller anden Vej fik Ribbentrop Nys om den kort efter, at den var afholdt, og Resultatet deraf blev det pudsige, at de udenlandske Journalister - der havde maattet forpligte sig til at forelægge deres Artikler om Konferencen for Propagandaministeriet før Afsendelsen - oplevede den Overraskelse, at der blev strøget det meste af Gobbels egne Udtalelser, som de havde gengivet ordret og ufordrejet. Den Gang lykkedes det Hr. Ribbentrop at spande Ben for Hr. Gobbels, men Begivenheden gjorde selvfølgelig ikke det altid meget spændte Forhold mellem Udenrigsministeriet og Propagandaministeriet mere hjerteligt.

GOBBELS HAR SIKKERT GODE CHANCER.

Gobbels Chancer for at vinde Spillet er sikkert væsentligt større nu end den Gang. Dels er Hr. Ribbentrops Position svækket af, at Resultaterne af hans Politik nu træder endnu grellere frem end da, dels er Gobbels og Himmler for Tiden utvivlsomt Tysklands to stærkeste Mænd. Det er dem, der holder det tyske Folk til Ilden i Ordets mest bogstavelige Mening. Mens Gobbels Propaganda preller næsten fuldstændigt af paa Udlandet, har den haft en uoverskuelig Betydning i selve Tyskland og har det stadig til Trods for, at selv Tyskerne er ved at blive kede af at følge hans energiske og ordrige Krumspring. Himmler har imidlertid suppleret hans Virksomhed

(fortsættes Side 6)

SKAL DOKTOR GÖBBELS AFLØSE VON RIBBENTROP SOM UDENRIGSMINISTER ? (fortsat fra Side 5)

kraftigt ved at lade sine talrige Gestapofolk skyde Tyskere ned i Massevis for de mindste Tilkendegivelser, der kunde opfattes som defaitiske, og i den sidste Tid - med fuld Offentliggørelse af Henrettelserne - for Aflytning af udenlandsk Radio, der naturligvis frister flere og flere Tyskere, efterhaanden som Krigshandlingerne rykker nærmere.

Göbbels og Himmlers Magt er yderligere blevet forøget derved, at Hitler opholder sig paa en Nerveanstalt og derfor er sat temmelig stærkt ud af Spillet, selv om det ikke kan udelukkes, at han endnu udever nogle af sine Funktioner. Da det efterhaanden er paafaldende i lunge siden, Hitler har "haft Tid" til at tale til sine Folkefæller og den undrende Omverden, har Propagandaministeriet fundet det nødvendigt at sende Rygter i Omløb om, at Hitler i Øjeblikket er under Behandling hos en Halsspecialist, og at det er paa Grund af hans gamle Kræftsygdom i Halsen, at han ikke kan tale for Tiden. I den tyske Propaganda gaar det udmærket at operere med to saa modstridende Forklaringer som, at Føreren undlader at tale, fordi han ikke kan løsrive sig de faa Timer fra sine militære Ledelsesopgaver, og at han undlader det, fordi Sygdom hindrer ham deri. Overfor udenlandske Journalister har Propagandaministeriet løvrigt i den sidste Tid betonet, at Hitler snart vilde træde frem for Offentligheden en Gang igen, og at det da skulde ske paa en saadan Maade, at udenlandske Journalister vilde faa Lejlighed til at gaa ham. Det sidste Moment er ikke uden Interesse, idet en Hitler-Tale gennem Radioen godt kunde holdes af Himmler, hvis Stemme ligner Hitlers paafaldende. Man havde faktisk paatænkt at lade Himmler tale Hitlers sidste Opraab som Hitler i Stedet for, som det skete, at lade ham oplæse det paa Hitlers Vegne.

Mens vi er ved de "Store", kan det lige noteres, at Göring heller ikke spiller nogen fremtrædende Rolle for Tiden, fordi han er faldet tilbage til sin Ungdoms Last, Morfinismen.

TROEN PAA DE HEMMELIGE VAABEN ER BRISTET.

Den militære Situation kan ogsaa nok gaa de høje Herrer paa Nerverne. Der hersker dyb Pessimisme i højere tyske Militærkredse. For nogen Tid siden troede de, at Tyskland kun vilde kunne holde 14 Dage endnu. Denne Opfattelse blev ændret ved, at Englænderne kom til at staa stille i nogen Tid i Holland, men senere er de jo kommet godt i Gang igen. Nu kan man høre saadanne Udtalelser paa højere Steder - ih privat naturligvis - som, at naar Angelsakserne først naar frem forbi Köln, aner man i Virkeligheden ikke, hvad man skal stille op imod dem.

Troen paa de hemmelige Vaaben, som en Tid blussede stærkt op (baade i Propaganda-udtalelser og i mange menige Tyskeres Bevidsthed, er nu bristet, men det viser sig, at der var en ret reel Baggrund for denne Tro: Det var nemlig lykkedes tyske Videnskabsmænd at omsætte Atomsprængningsteorien i Praksis paa et Laboratorium. Gennem Atomsprængning frigøres der rent fantastisk Energi mængder, og kunde man

bringe dem til Anvendelse i nye Krigsvaaben, vilde disse kunne blive aldeles krigsafgørende, hvis blot Modparten var en lille Smule bagfter paa dette Punkt. Forhaabningerne om, at man skulde kunne naa saa langt frem med Atomsprængningsteknikken inden Krigens Afslutning, slog imidlertid fejl, og man regaer nu med, at der vil gaa 5-10 Aar, før man kan fremstille virkelige Vaaben paa dette Grundlag.

V2-Bomberne er et uhyggeligt og meget effektivt Ødelæggelsesvaaben, men ingen vil tillægge det en krigsafgørende Betydning. En V2-Bombe indeholder 1.000 kg. Sprængstof, den kan naa ca. 600 km frem fra Afskydningsstedet, og dens Hastighed er større end Lydens, saa den kommer absolut overraskende, hvor den falder. Dens Drivstof er flydende Ilt og Alkohol (til hvis Fremstilling der anvendes uhyre Mængder af Kartoffler). V2-Bomberne afskydes fra underjordiske Gange, bl.a. i Lüneburger Heide og Siebengebirge. Bomberne fremstilles i en Fabrik, der ligger 3-400 Meter nede under Jordens Overflade i et Bjergværk. Hverken Fabrikken eller Afskydningsstederne menes at kunne ødelægges ved Bomber fra Luften, og Sabotage drives aabenbart kun i særdeles beskedent Omfang i Tyskland.

Vaabenteknikerne arbejder i et hektisk Tempo, og det er ogsaa lykkedes dem at fremstille forskellige andre nye Vaaben end de hidtil kendte, f. Eks. paa Luftbeskyttelsens og Ubaadskrigens Omraade, men det er ikke sandsynligt, at de vil kunne producere rettidigt i en saadan Mængde, at de vil faa væsentlig Betydning for Krigens videre Udvikling. Ubaadskrigen, som gennem længere Tid har været praktisk talt død paa Grund af glimrende angelsaksiske Modforholdsregler, naar næppe at blive genoplivet i større Omfang trods de nye Opfindelser, der er gjort. Og Luftbeskyttelsen kan, selv om den forbedres, højst gøre det lidt besvarligere for de angelsaksiske Flyvere, som forresten synes at have haft ret frit og ugenert Spil ved mange af de tyske Byer, de har angrebet. Jagerbeskyttelsen har i de fleste Tilfælde været meget spagfærdig til Trods for, at Tyskerne stadig skal have et meget betydeligt Antal nye Jagermaskiner til Disposition - men mangler bare Benzin til at sende dem i Luften med.

DEN KRITISKE FODEVARE-SITUATION.

Forsyningsituationen er paa Levnedsmidlernes Omraade for Tiden præget af en paafaldende Kodrigelighed. I de tyske Byer kan Forbrugerne faa meget mere Kod end normalt. De kan købe Kod paa deres Smørmarker og paa forskellige andre Rationeringsmarker, hvis de til Gengæld giver Afkald paa at faa Smørret og det, Markerne ellers lyder paa. I tyske Slagterbutikker kan man se et Syn, som er temmelig uvant for f. Eks. Berlinerne, nemlig hele Rækker af Kreatur- og Svinekroppe. Men ser man nærmere til, er mange af Svinekropperne ganske smaa, og det er et af Symptomerne paa, hvad der ligger bag den øjeblikkelige Kodrigelighed: Landmændene i Tyskland maa simpelthen i unormalt stort Omfang nedslagte deres Kreaturer og Svin, fordi de ikke har nok Foder til at holde den hidtidige Bestand

(fortsættes Side 7)

NORSK HILSEN TIL DE DANSKE FRIHEDSKEMPERE.

DEN NORSKE ARBEJDERFORER MARTIN TRANMIL, SOM INDTIL 1940 VAR
CHEFREDAKTØR FOR DET SOCIALDEMOKRATISKE HOVEDORGAN "ARBEJDER-
BLADET" I OSLO, SENDER FØLGENDE HILSEN TIL DE DANSKE FRIHEDS-
KEMPERE:

Frihetens armeer rykker fram på alle front-
avsnitt: i øst, syd og vest, ja også i nord.
Den første norske by, "festung" Kirkenes, er
befridd. Nå går marsjen videre i Finmark og
deretter sydover. Engelske og amerikanske fly-
vere stopper kysttrafikken for tyskerne i Nor-
ge, Norske tropper i Skottland og norske poli-
tisdater i Sverige står ferdige til å dra
hjemover for å delta i frigjørings- og oppryd-
dingsarbeidet.

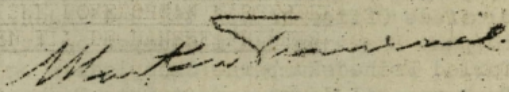
Det grunnleggende og forberedende arbeid
er gjort av hjemmefronten. Den står bak den
kompakte motstand som er reist mot tyskerne og
deres redskaper. Gestapo har derfor satt igang
en systematisk klappjakt på de menn og grupper
som står bak den illegale virksomhet. Omlag
200 patrioter er skutt etter ordre av tyske
myndigheter og sårretter. Et lignende antall er
skutt underhånden. I tyske fengsler og konsen-
trasjonsleirer sitter 9000 landsmenn og i nor-
ske 17000. Terroren og torturen har tiltatt
og har gitt seg de mest himmelropende utslag.
Som straffeavgjørelser har tyskerne brendt ned
fiskevær, mindre byer og arbeideres, fiskeres
og småbrukeres hjem. Når de tyske tropper nå
befinner seg på vikkende front oppe i Øst-Fin-
mark, brenner og herjer de overalt hvor de må
dra seg tilbake. Men tross overgrep og terror,
truende epidemier og en fortvilt matsituasjon
vokser motstanden. Folket lar seg ikke kue.
Innsatsen gjelder friheten, som er alt. Biler
som Nordahl Grieg uttrykker det: frihet og liv
er ett.

Den motstand som er ytet av motstandsbe-
gelsen i andre land, har virket stimuleren
Partisanernes innsats i Russland har overa-
vunnet den største beundring og respekt. Lil-
ens i Frankrike, Belgia, i Jugoslavia og
overalt ellers hvor de har stått i de for-
ste linjer i frihetskampen.- Det danske Fo-
er utvilsomt forberedt og innstilt på å yte
en lignende innsats. Den planmessige og sy-
stematiske motstand som er reist mot okkupa-
sjonsmakten og dens handgangne menn, spesi-
elt 29. august ifjor, har gjort et in-
ponerende inntrykk. Det kjempende Norge Øn-
sker å sende sine danske kamfeller sin sol-
dariske helsing og et varmt håndslag.

Vi står i Norge som i Danmark foran vår
største prøve og den hardeste påkjenning. Men
frihetens time nærmer seg. Og det gir øket
mot, kraft og kampvilje. Nå gjelder det om
holde sammen og holde ut og være parat til
sette krefterne inn etter hvert som signale-
ne gis.

Vårt felles mål er et fritt Danmark og
Norge, et fritt Norden i en ny og fri Verden

November 1944.

SKAL DOKTOR GÖBBELS AFLØSE VON
RIBBENTROP SOM UDENRIGSMINISTER
(fortsat fra Side 6)

i Live. Samtidig med, at der fra
det tyske Landbrugsministeri-
ums Side fremsættes optimisti-
ske og beroligende Udtalelser
om Levnedsmiddeludsigterne, her-
sker der i tyske Regeringskred-
se den største Nervøsitet over-
for denne Vinters Forsynings-
forhold, og Bekymringerne er saa
alvorlige, at der regnes med, at
store Grupper af den tyske Be-
folkning kan komme til at staa
overfor Sultedøden, inden Vin-
teren er forbi.

Under saadanne Forhold trives
den sorte Børs selvfølgelig
bedre og bedre trods Bestemmel-
serne om Dødsstraf for Sort-
Børs-Handel. De danske Arbejde-
res Levnedsmiddelpakker, der i
Danmark betales med en Snes Kr.
pr. Stk., handles i Tyskland til
Priser paa omkring 400 Mark pr.
Stk.-Et kg Smør koster paa den
sorte Børs et Par Hundrede Mark
For et Pund Kaffe kan man faa
1200 Mark, altsaa ca. 2400 Kr.
Det hævdes, at man for et kg

Kaffe kan faa et Leica-Apparat
og for 5 kg Kaffe en Bil, og
det skal ikke opfattes som en
Vittighed.- Et meget bemærkel-
sesværdigt Tidens Tegn er det,
at Kokain nu handles til van-
vittigt høje Priser. Man har
under hele Krigen kunnet købe
Kokain i Tyskland underhånden
og til ret rimelige Priser, men
der har tidligere ikke været
nogen stor Efterspørgsel efter
Narcotica. Nu er Sammenbruds-
følelsen imidlertid efterhaan-
den blevet saa fremherskende,
at visse Kredse af Befolkning-
en ligesom ved Slutningen af
den foregaaende Krig og i In-
flationstiden skaffer sig Ko-
kain, selv om den nu kun fal-
bydes til kolossalt høje Pri-
ser.-

SS-erne RØVEDE OG PLYNDREDE
I AACHEN.

For sidst skal her fortæl-
les et lille Træk fra Livet i
Aachen, før Byen blev indtaget.
Himmeler var en Dag i Aachen,
og han holdt da en opflammende
Tale, der gik ud paa, at Befolk-
ningen bare skulde blive i By-

en i Ro, Byen vilde nemlig
solut blive holdt. Dagen efter
modtog Befolkningen lidt over
raskende Ordre fra Militæret
om, at Byen skulde være rømmet
af Civilbefolkningen inden
Time. Hver Indbygger kunde
ge indtil 30 kg af sine Ejendele
med sig. De fleste skyndte sig
naturligvis at samle
noget af det vigtigste sammen
og stikke af med det i en
Fr. Men nogle Civilister tog det
lidt mere roligt, og da Time-
var gaaet, oplevede de at se
SS-Folk tomme de rommede Le-
ligheder for alle Værdisager
som Malerier, Tæpper, Møbler
der altsammen blev kort borte
i store Lastbiler. Enkelte Ci-
vilister var saa dristige at
spørge SS-Folkene, hvorfor de
te skete, og de fik det Svar,
at det blev gjort for at be-
skytte Aachenboernes Ejendele.
Men de forbandede Civilister
var alligevel utaknemmelige
for denne Velgerning, idet de
lagde Mærke til, at der ikke
blev anført Navn og Adresse
(sluttes næste Side)

DE DANSKE FRIHEDSKÆMPERE HAR UDFØRT EN RÆKKE NYE STRAALENDE BEDRIFTER. (fortsat fra Side 4)

bog, at de slet ikke lagde Mærke til noget, skont hele Aktionen tog en lille Times Tid. Først for sent opdagede disse Herrefolkets vakre Repræsentanter, at de dristige danske Frihedskæmpere endnu en Gang havde drejet dem en Knap og stroget Gevinsten.

TO TYSKE HURTIGBAADE SAVET I STUMPER OG STYKKER.

Om Eftermiddagen den 22. November mistede Tyskerne to nye Hurtigbaade, netop som de var ved at skulle afleveres fra Fords Fabrikker i Sydhavnen, hvor de var blevet bygget. Et stort Hold Frihedskæmpere indfandt sig paa Fabrikken og holdt Arbejderne op. Derefter tog de nogle Autogen-Skæreapparater og tog fat paa at skære Skibssiderne op, som om de var af Pap og ikke af tommetykke Staalplader.

Idet under Arbejdet ringede Telefonen, og Frihedskæmperne gav en af Arbejderne Ordre til at tage den. Det var fra den tyske Værnemagt. Man forespurgte om, hvornaar man kunde komme ud at tage de to Baade i Øjesyn. En af Frihedskæmperne tog Telefonen, og idet han foregav at være den tilsynsførende Ingeniør, sagde han, at man kunde komme med det samme. Da to tyske Officerer et Kvarters Tid efter rullede op foran Værftsbygningen, blev de modtaget af Frihedskæmperne, som med Pistolen i Haand forte de forbløffede Officerer ned til Beddingen, hvor de to pæne Baade nu laa i Stumper og Stykker. Saa forlod Frihedskæmperne Skuepladsen og overlod Tyskerne til deres egne triste Tanker. Og i den sidste Maanedes Tid er der sanket 5-6 andre tyske Partojer her i Landet, dels hos B. & W. og paa Orlogsværftet, dels i Aalborg, Aarhus, Odense, Svendborg og Nakskov.

Der kunde fortælles mange lignende kække Handlinger, men Pladsen tillader det ikke. Skulde vi nævne dem alle, maatte vi have en hel Ekstra-Aargang af "DE FRIE DANSKE". Omtales skal dog de mange Sabotager mod Fabrikker, der nødvendigt eller frivilligt arbejder for vore Fjender. Ogsaa den lange Række af Jernbaneattentater i Jylland har været til stor Skade for den tyske Krigsførelse.

"DE FRIE DANSKE" benytter sluttelig denne Lejlighed til at sende vore raske og modige Frihedskæmpere vor Hilsen og Tak for vel udført DANSK ARBEJDE. Det mest forbløffende ved disse dristige Kup er maaske, at det aldrig lykkes hverken Tyskerne eller deres forbryderiske Haandlangere blandt Schalburg-og Sommerfolk at faa fat i nogen af Frihedskæmperne paa fersk Gening. Det kan kun lykkes ved Hjælp af modbydeligt Stikkeri. I DEN AABNE KAMP VIL TYSKERNE ALTID BLIVE DE SMAA.

UNDSKYLD, HR. NIELSEN!

Undskyld den ukorrekte Udtalelse, Herr Nielsen.

VI SIDDER OG TÆNKER PAA:

- om Gestapo har "Bisselar" i Skoene.
- om Manglen paa Levnedsmidler faar Tyskland til at bide i Gresset.
- om Jernbanesabotører kan kaldes banebrydende.

STARMOSE'S REJSE TIL-ENGLAND.

Fra Hr. Arne Sørensen "Dansk Samling" har vi modtaget følgende:

Sidste Nummer af "De frie Danske" indeholdt et Angreb paa Folketingsmand Robert Starmose og "hans Bagmand" i Anledning af, at han "selvbestaltet" havde begivet sig til London for "at drive Partipolitik". Da hans Rejse er sket paa Initiativ af undertegnede, melder jeg mig herved som Bagmand og skal kort meddele nogle Oplysninger om Sagens rette Sammenhæng.

Starmose er ikke udsendt som Repræsentant for Frihedsraadet eller som Landbrugs-kyndig, men heller ikke som "Dansk Samling"s Partirepræsentant overfor de andre Danske i London. Hans Erinde gælder udelukkende Englænderne. "Dansk Samling" er interesseret i at faa et Indtryk af Englands Efterkrigsplaner, navnlig m.H.t. Samhandel med Danmark og det er for at studere disse Forhold, Starmose er rejst. Det var naturligt at vælge ham, fordi han har faaet en Del af sin økonomiske Uddannelse i England og derfor har gode Kontakter derovre.

Naar Starmose er blevet indvalgt i Det danske Raad i London og ret hyppigt anvendes i de danske Radioudsendelser, er det sket udelukkende paa Initiativ af de Danske derovre.

Forovrigt synes jeg ikke, man skal være ked af, at der er kommet en ny Mand derover. Det er vigtigt, at Kontakten stadig fornyes med nye Indtryk hjemmefra, og i Virkeligheden burde det have været saadan, at der tre-fire Gange aarligt kom nye Folk derover, saa baade Arbejdet og Radiceen derovre kunde faa den bedst mulige personlige Fornæmmelse af de hjemlige Forhold.

ARNE-SØRENSEN.

SKAL DOKTOR GÖBBELS AFLØSE VON RIBBENTROP SOM UDENRIGSMINISTER. (forts. fra Side 7)

paa de bortførte Ting, som blot blev kort væk i et stort Rod, og de kunde derfor ikke forstaa, hvorledes denne Beskyttelse skulde blive til Fordel for Tingenes rette Ejere, hvorimod de kunde forestille sig, at den maatte være temmelig fordelagtig for SS-Folkene, der er næsten lige saa upopulære i Tyskland som i andre Lande. SS-Folkene havd iøvrigt straks efter Rommingsfristens Udlob meget travlt med at faa de rommede og tomte Huse sprængt i Luften..... og bagefter var det Englænderne, der havde gjort det!

NYE TYSKE TRUSLER.

Efter sikkert Forlydende skal Politigeneral PANCKE have givet Ordre til, at der for Fremtiden skal udføres 50 Gidselmord for hver tysk Politimand, der nedskydes. Det gælder ogsaa de "danske" Medlemmer af Gestapo samt Sommerfolk.

om Generaldirektor Knutzen er ved at indføre et planmæssigt Tilbage-Tog.
om det er symbolsk, at Tysklands Forsvarslinie i Vest hedder "Sig-Fred".

"JERES KAMP HAR VÆRET VOR KAMP".ENGELSK FORFATTER HYLDER DANMARK.

Danne-Hilsen til Danmark er skrevet for faa Dage siden af en kendt engelsk Skribent. Forfatteren til den fremragende Propagandafilm "PIMPERNEL SMITH", som er blevet vist ved Snesevis af illegale Filmsforestillinger i Danmark.

I Paasken 1938 aflagde jeg et Besøg i Danmark for at finde ud af, hvad man tænkte om Demokratiets og Frihedens Fremtid... Intet synes dengang mere sikkert, end at Hitlers Herredømme over Europa ikke kunde bremses - for en stor Del fordi mit eget Land, England, det parlamentariske Demokratis traditionelle Moderland, var faldet i en dyb Søvn, som det ikke vilde vaagne op af, før det var for sent. Saa langt vi kunde se ind i den mørke Fremtid, saa det ud, som om Danmark vilde blive overlobet, og at det eneste Haab for dets tapre Folk vilde være at bevare saa meget af dets Kultur og Samfund, som Folkets egen Opfindsomhed og Mod kunde redde fra de stupide og kluntede Nazister.

Jeg forlod København beklemt om Hjertet og regnede med aldrig mere at kunne vise mig der. Saa stærk var min Følelse af Skam og Skyld ved at tænke paa, at England ikke havde løftet en Finger i Kampen mod et Tyranni, som vilde ødelægge os alle.

Saa skete Miraklet i 1939. Det engelske Folk vendte Front imod Fjenden, skønt det neppe havde Vaaben i Hænderne. Det var fast besluttet paa at kæmpe for Retten, hvad det end maatte koste. Vi var ikke forberedt, og derfor maatte vi finde os i alskens Nederlag og Ulykker, ikke mindst Okkupationen af Danmark og Norge, som vi var ude af Stand til at hindre. I al Beskedenhed vover jeg at sige, at Mod har vi aldrig savnet. Vi trivlede heller aldrig paa vor Evne til i den sidste Ende at slaa Tyrannerne, hvor lang Tid det saa end maatte tage... Og det var en Kilde til Stolthed for os at vide, at Danmarks Sympati fra den første Dag var paa vor Side. Vi har for vor Del bestrægtet Danmarks Kamp mod Nazisterne paa egen Jord med den største Beundring og Tilfredsstillelse. Vi har leet sammen med jer, naar I holdt Tyskerne for Nar, hvilket jo ofte er sket. Vi har beundret den Snille, hvormed I har bevarer saa meget af Danmarks Kultur samtidig med, at I har givet Tyskerne den mindst mulige Hjælp. Vi har applauderet Dygtigheden og Modet hos jeres Sabotører, som har tildelt vor fælles Fjende kraftige Slag, og vi har sørget over jeres Helte som over vore egne... Mine Venner! Kampens Udgang er nu sikker. Hitler møder Ødelæggelse overalt, efterhaanden som det ene efter det andet af de Lande, han har overlobet, befries for hans Greb. Jeres Tur kommer ogsaa, og paa den Dag vil vi glæde os med jer. Jeres Kamp har været vor Kamp, jeres Lidelser vore Lidelser, jeres Fremtid vor Fremtid, saa naar den Dag kommer, hvor Danmark igen bliver frit, vil jeres Lykke ogsaa blive vor. Ved jeres Mod, jeres Dygtighed, Taalmod og Udholdenhed har I indlagt jer varig Berømmelse. Jeg haaber, at det skal blive muligt for en Engländer at gaa omkring i København uden Skam.

Jeres Ven

Forfatteren af "Pimpernel Smith".

TANKELØSHED!

EKSEMPLER PAA GODE DANSKE MENDS TANKELØSHED.
EN ALVORLIG HENSTILLING OM AT TÆNKE SIG OM.
FØR MAN HANDLER.

Det virker undertiden lidt forstemmende, at fremtrædende Personer eller Dagblade paa Grund af Tankeløshed eller manglende Indlevelsen i de nuværende Forhold, begaar Ting, som virker aldeles haarrejsende.

Hvis det endda drejede sig om Undermaalere eller Smudsblade, skulde "DE FRIE DANSKE" aldrig have rørt ved Sagen, men det drejer sig om Personer og Dagblade, hvis gode nationale Holdning overhovedet ikke kan drages i Tvivl, og netop derfor virker Tankeløsheden saa beskæmmende.

For kort Tid siden udsendte de to fremragende Causører Mogens Lind og Poul Sabroe (Den Gyldenblonde) en morsom og fortraffelig Bog: "Takt og Tone for Viderekomme". Bogen er talentfuldt skrevet, og man vilde have kunnet glæde sig over den, dersom Forfatterne ikke i et bestemt Afsnit havde skrevet: --- i mere civiliserede Lande som England, Sverige, Frankrig og Tyskland.

Hvordan de to gode danske Mand har kunnet faa sig til at nævne Tyskland som civiliseret sammen med de andre tre Lande, begriber man ikke. Caskamrene i Polen og den middelalderlige Tortur og Rettergang, som den praktiseres af Tyskerne, skulde dog afskrække enhver fra at nævne Tyskland blandt civiliserede Nationer i Dag. Navnlig da det - som her - ikke af censurmæssige eller andre Grunde har været nødvendigt. Man kan vel ehller ikke have glemt Deportationen af de danske Jøder eller andre Modstandere af Nazi.

ET ANDET EKSEMPEL:

En af vore fremragende Journalister, Redaktør Jørgen Bast, holder i denne Tid et Foredrag om "Statsmand jeg mødte", og blandt disse omtales Hitler og Mussolini sammen med Churchill, Roosevelt o.s. Rent bortset fra, at Hr. Jørgen Bast ikke under de nuværende Forhold kan sige, hvad han eventuelt vilde, kan det ikke interessere Danskere i Dag at høre Hitler og Mussolini omtalt paa Linie med Churchill og Roosevelt.

Redaktør Jørgen Bast er ganske sikkert en god dansk Mand, og han har uden Tvivl handlet i god Tro - men tankeløst! Naar man ikke er tvunget til at tale om Hitler eller Mussolini, hvorfor i Alverden saa ikke tie stille ???

ENDNU ET EKSEMPEL PAA TANKELØSHED:

I Provinspressen, bl.a. "Sore Amtstidende" kunde man for nogen Tid siden læse følgende "Vittighed" :

(fortsættes Side 10)

FREM MED 5. KOLONNE!

De allierede Hære staar nu paa tysk Jord, baade i Øst og i Vest, og den Tid er ikke fjern, da Danmark kan se sig befriet for det utaalelige Tryk, som Tysklands Besættelse af Landet har betydet. Og umiddelbart efter Befrielsen maa vi se at faa paabegyndt Udrensningen blandt alle de Danskere, som aabenlyst eller skjult har ydet Nazisterne deres direkte eller indirekte Støtte. Den første Gruppe, der der aabenlyst har støttet, vil vi ikke i Øjeblikket opholde os ved; for deres Afstraffelse vil der sikkert blive draget Omsorgsøgen den anden Gruppe - dem der i mere eller mindre skjult Handling har budt Nazisterne velkommen - dem maa vi nu have frem. En Del af disse finder vi blandt Medlemmerne i Dansk-Tysk Forening, som startedes i 1940 hurtigt efter Besættelsen og med en saa højtstaaende Embedsmand som Generaldirektor Knutzen som Formand. Bag denne Knutzens Ryg og skjult som menige Medlemmer, staar en lang Række af Folk, som netop fordi de kun var menige Medlemmer, har ment, at de ustraffet kunde hygge sig i Tyskernes Selskab som stille Iagttagere af Situationens Udvikling og holde sig beredte til, som en Slags 5te Kolonne, at træde offentlig frem den Dag, Hitler havde opnaaet sit Mål: Danmarks fulde Underkastelse. De har næppe gjort nogen direkte Skade i Form af positiv Understøttelse af Fjenden - dertil har de sikkert ikke haft det fornødne Mod - men der kan ikke være Tvivl om, at de har holdt sig beredt til at tilbyde Tyskerne deres Tjeneste, hvis og naar Hitler havde vundet Sejr, samtidigt med at de gennem deres stille Medlemskab af Foreningen, har holdt sig en Bagder aaben, saaledes at de, hvis og naar Hitler blev slået, da kunde istemte det danske Folks Fryderaab over Befrielsen og fortsætte i deres tidligere Erhverv som "gode danske Borgere". Denne Gruppe maa frem i Togens Lys. Det menes, at den rummer Repræsentanter fra mange Lejre: Handel, Industri, Søfart, Landbrug, Læger, Sagførere m.m. samt Tjenestemand.

Det danske Folk har Krav paa at blive gjort bekendt med disse Samfundsborgeres Navne. Om de kan straffes, er maaske paa nærværende Tidspunkt vanskeligt at sige, men en offentlig og flere Gange gentagen Bekendtgørelse af deres Navne vil sikkert ogsaa være tilstrækkelig til, at de Medlemmer, der tilhører de først nævnte Kredse, kan blive straffet ved Boycot, medens Tjenestemandene blandt Foreningens Medlemmer maa kunne kræves afskediget af deres nuværende Stillinger. Man kan ikke fortsat byde det danske Folk, at det skal ionne Samfundstjenerne, der har vist sig beredt til at gaa Tyskernes Erinde, og naar det betænkes, hvorledes tysk Embedsmandsvalde tager sig ud i Praxis, da maa det være berettiget at kræve, at den Embedsmand, der har holdt sig beredt til eventuelt at svinge Hitlers Svøbe over Samfundets Borgere, nu til Gengæld faar Lov at føle, hvorledes det smager, naar Samfundet svinger sin Svøbe over ham. Ydermere ligger det nær at antage, at flere Tjenestemandemedlemmer - ligesom Knutzen bærer danske Dekorationer, maaske endog Dekorationer, som de har modtaget under Besættelsen, hvilket i saa Fald vil sige, at de, skønt Medlemmer af Dansk-Tysk Forening, har dristet sig til at søge Audiens hos Landets Konge, for

overfor ham at bevidne deres undersaatlige Loyalitet, og udtale deres Tak for den modtagne Paaskønnelse af deres trofaste Tjenersind.

I en Tid, da en meget stor Del af den danske Befolkning tager Del i Kampen med vore Undertrykkere paa den ene eller anden Maade, da der daglig myrdes saa mange unge danske Mænd, der deltager i Kampen for Landets Befrielse, da saa mange maa leve "Under Jorden" eller i Koncentrationslejre i Tyskland eller her i Landet etc. etc., maa disse Individuer i Dansk-Tysk Forening med samt deres afventende Opportunisme forekomme enhver virkelig Dansker særligt utiltalende, og de er ikke blevet os kærere derved, at de efter den 29. August 1943 vedtog at opløse deres Forening. Lad os endelig ikke blive rørte derved; det skete kun fordi Tysklands Chance for Sejr var saa afgjort tabt, hvorfor det nu gjælder om saa hurtigt som muligt at komme over paa den anden Side af Plankeværket!

ERLE LEVTE SLENG AF UHÆDERLIGE DANSKE MAA AFDEKKES. LAD BEFOLKNINGEN VIDE HVEM DE ER, saaledes at den kan faa Lejlighed til at følge dem til Dørs paa en eller anden Maade, ikke af Høflighed, men for at man kan være sikker paa, at de virkelig kommer ud.

TANKELØSHED!

(fortsat fra Side 9)

-Naar Birthe, hvad synes du saa om din nye Barnepige?

-Aah, hun er kedelig Mor - hun kender ikke engang en Soldat.

(Omskrevet: -hun er ikke engang Feltmadras).

"Sore Amtstidende" og de andre Blade, der har bragt "Vittigheden" er all-right i national Henseende - men Ledelsen og Journalisterne tænker sig ikke nok om. Saa vilde den Slags "Vittigheder" nemlig ikke forekomme.

OG ENDELIG ET SIDSTE EKSEMPEL:

I "Social-Demokraten" for 15. Oktober skrev Malerinden Lissen Ewald en Kronik, der indleder med en Nedregning af Engländerne, hvis Opførsel beskrives som "... mildest talt trøttende og - lidt dum". Og Kronikken slutter med følgende Ord om København: -Lad Byen bevare sin Atmosfære, saa min Datter engang kan gaa om i dens Gader, føle sig tryk, føle sig hjemme, selvom Bekymringer nager hendes Sind, saadan som jeg har det nu... Tryk og hjemme, saadan som jeg har det nu! Er det ikke en Haan mod de mange, der i den sidste Tid (Kronikken er fra 15.10.1944, altsaa en Maaned efter Tyskernes Overfald paa Politiet) er blevet Offer for Tyskernes, Sommer- og Schalburgfolkernes meningsløse Nedskydning af sagesløse Mennesker paa Københavns Gader. Har man da slet ikke tænkt paa det, da man satte Kronikken i Bladet??

"DE FRIE DANSKE" har med disse Eksempler ikke tænkt paa nogen "Udhængning" af de nævnte Personer og Blade - der kunde nævnes mange andre Eksempler. De fremførte er kun ment som en Henstilling til alle, der ved deres Arbejde eller Optraeden har Mulighed for at paavirke andre, om at tænke sig om, saaledes at de ikke foretager noget, som kan forvirre Begreberne i national Henseende.

a propos: NEDSKYDNING AF TYSKE SOLDATER.

Bibels Bud: Du skal ikke ihjelslaa! er sat ud af Kraft. Der gaar ikke et Døgn, hvor der ikke myrdes i Danmark. Strømme af Blod flyder gennem Gaderne. Schalburg-og Sommerfolk, General Panckes Politisoldater, har efterhaanden Hundreder af Menneskeliv paa deres Samvittighed, og den Dag vil komme - den er ikke fjern - hvor de skal staa til Regnskab for dem.

Men ogsaa fra dansk Side overtrædes dette Bud. I Nørverge maa vore Medborgere gribe til Revolveren og sprede Død. Det stemmer ikke med dansk Mentalitet. Vore Frihedskæmpere betragter det heldigvis som "a dirty job", men det kan ikke undgaaes, at der er Modstandere, som maa bøde for et Forræderi med Livet. Stikkere kan være saa farlige for Sagen i dens Helhed, at Dommen over dem kommer til at lyde paa Udslettelse. Med let Sind gaar ingen af den underjordiske Bevægelses Førere til at foretage sig dette Skridt. Naar de tager Ansvar for Henrettelse af en Stikker, er det efter nøje Prøvelse af hvert enkelt Tilfælde... Og det danske Folk kan være forvisset om, at aldrig sker der Attentat paa en Stikker, uden at Beviserne for hans Ugerning foreligger.

Stikker-Henrettelser er efter Frihedsraadets Mening ansvarlige, ud fra den Betragtning, at Stikkerne selv gennem deres gemene Opførsel er en Fare for det danske Folk og dets retfærdige Kamp. Skadedyr bør ikke taales. Men der er en anden Slags Attentater paa Menneskeliv, som maa ophøre... disse Attentater, hvor en eller anden Dansker i (maaske forstaaelig) Ophidselse skyder en ligegyldig tysk Soldat ned paa Gaden. Raseriet mod Værnemagten og dens Overgreb er en sund Følelse. Vi ønsker ikke at lægge nogen Dæmper paa den, men Vreden bør ikke tage Fornuften fra os. Ved at dræbe en enkelt Tysker - han være sig Menig eller Officer - opnaaes intet, som tjener Sagen, kun Repressalier, der gaar ud over uskyldige. Prisen, som Samfundet maa betale for disse Hidsighedsdrab, er alt for høj. Hverken Stalins Arméer foran Budapest eller de angelsaksiske Hære, som nu kæmper sig gennem Siegfriedlinien, faar det lettere, fordi en drukken Gefreiter møder sin Skæbne i en af Vesterbros mørke Sidegader. Vi skal overlade til de russiske Marskaller og til General Eisenhower at knuse Hr. Hitlers eller Hr. Himmlers Værnemagt. De forstaar sig meget bedre paa de Dele end vi, og de er Opgaven voksne. Se igennem de tyske Soldater paa Gaden - had dem - ynk dem - ligesom Deres Temperament nu er indrettet... Men skyd ikke paa dem. Stikkerne maa dø, men de tyske Soldater skal vi ikke ofre Krudt paa endnu. Dem tager de Allierede sig af, og Nederlaget for Værnemagten er uundgaaeligt - ogsaa uden vor di-letantiske Medvirken.

FRITS CLAUSEN SMIDT UD AF D.N.S.A.P.

De danske Nazisters store Haab, Lagen fra Bovrup, Frits Clausen, der allerede i nogen Tid har opholdt sig i Stilhed i Sønderjylland efter sin Hjemkomst fra et Drankerhjem i Tyskland, har nu maattet lide den Tort at blive ekskluderet af sit Parti. Ak, ja! hvad maa man ikke opleve i disse Tider, selv en "Fører" kan ikke føle sig sikker. Det er snart mange Aar siden, at Frits Clausen stod paa sin Magts Højde. Det var den

HVORLEDES MAN BORTFØRER ET FOLKEREKISTER!Reportage fra Afhentningen af Kartoteket i Lyngby....

Der gaar næsten ikke en Dag, uden at der fremkommer Meddelelse om Bortførelse af det ene eller det andet Folkeregister rundt om i Landet. Da "DE FRIE DANSKE" i Begyndelsen af December fik Oplysning om en planlagt Bortførelse af Folkeregistret i Lyngby, besluttede vi at sende en Medarbejder og en Fotograf med paa denne Ekspedition. Paa Side 2 vil De finde et af Fotografens Resultater, og i det følgende giver vor Medarbejder sit Referat, som desværre af Pladshensyn har maattet beskæres kraftigt.

--Frihedskæmperne, der skulde hente Kartoteket, mødtes om Eftermiddagen Kl. 17,30 ved Lyngby Station, hvortil de ankom i Lastbiler. Efter at de forskellige Udendørsposter var placeret for at dække Afgangen, gik 8 Mand ind i Raadhuset, hvor Folkeregistret har Lokaler. Der var balmærkt, men man var i Forvejen orienteret om Lokaliteterne, og det varede ikke længe, før vi stod i Kontoret. Personalet var paa det Tidspunkt 3 Damer og 2 Herrer. De protesterede straks kraftigt mod vort Ønske om at faa udleveret Kartoteket, men da de blev præsenteret for Vaabnene, opgav de al Modstand. Skyderne gjorde et saa stærkt Indtryk paa en af de unge Damer, at hun med et Gisp sank sammen paa sin Stol. Hun kom dog hurtigt til Kræfter igen, efter at en af Frihedskæmperne havde hentet et Glas Vand til hende og forsikret hende om, at hun ikke havde noget at frygte. Saa tog man fat paa Arbejdet. Kartotene blev hentet frem fra deres Gemmer og stoppet i de medbragte Sække. Da det var besørget, gik et Par af Frihedskæmperne over paa Stationspladsen for at hente Lastbilen, men nu var "Bastet" pludselig blevet stadig. Ikke Tale om, at den vilde starte, og der var saa ikke andet at gøre end at skubbe den hen til Raadhuset, og mens Sækkene blev baaret ud, fik Chaufføren "overtalt" Motoren til at tage Gas. Episoden med Bilen var den mest nervepirrende under hele Ekspeditionen. Det var faktisk meget kritiske Minutter, for lige klods op ad Folkeregistrets Lokaler ligger Politistationen, og der vidste vi, at der befandt sig 22 tyske Politisoldater, men de opdagede intet, for det hele var forbi... Og da var vi langt borte.

Bagefter spurgte vi en af Frihedskæmperne, hvorfor man egentlig fjerner alle disse Folkeregistre. Mange Folk har den Opfattelse, at det skader de danske Myndigheder mere end Tyskerne.

--Vi har selvfølgelig vore Grunde, svarede han, men dem kan vi ikke helt røbe i Dag. Naar Tyskerne er borte, skal de nok komme frem, og saa tror jeg, at man vil billige det skete.

Gang, han hver Morgen foretog en Ridetur gennem Fælledparken i København paa en hvid Hest... Det faldt dog en af hans Partifaller i Aarhus saa stærkt for Brystet, at han skrev til ham:--Hvad i Alverden skal du ride for, kan du ikke som andre Dødelige cykle, gaa eller tage en Sporvogn... Sic transit gloria!

NE-DEPORTATIONER TIL TYSKLAND.

Den 29. November blev følgende danskere overflyttet fra Frøslev til Tyskland:

Aasted, Hermann Chr. Juul, Fabrikant, Randers.
 Andersen, Frode Albert, Vognmand, Odense.
 Beckwith, John, Politibetjent, København.
 Bertelsen, Magnus Carl, Farmaceut, Riisskov.
 Birbom, Henning, Repræsentant, København.
 Blicher, Steen Steensen, Aarhus.
 Carlsen, Camillo Sejer, København.
 Christensen, Erik Rex Holm, Ulfborg.
 Christensen, Niels Egon, Savskærer, Odense.
 Cristoffersen, Jørn, Brygmester, København.
 Engberg, Aksel, Handelslærling, Randers.
 Eriksen, Alfred, Havnearbejder, København.
 Dalsgaard, Ole William, Maskinlærling, Aarhus.
 Darling, Johnny, Konstruktor, Odense.
 Dangaard, Laurits Gudmand, Ingeniør, Aabyhøj.
 Dyhr, Svend, Overassistent, København.
 FINDERUP, Jøns Erik, Officiant, Tønder.
 Fischer, Aksel, studjur., København.
 Frederiksen, Einar Arnold, Politibetj., Faaborg.
 Gaardsmand, Lars Andersen, Arbmd., Aarhus.
 Gehrke, Uffe, Herning.
 Grandjean, Jørgen, Isenkræmmer, Randers.
 Hansen, Chr. Berge, Bryggeriarb., Odense.
 " Erik Ejev, Fyrbøder, København.
 " Gert Bjørn Martin, Arbmd., Herlev.
 " Hans Chr. Marius Frits, Sæmand, Odense.
 " Helge, Røgerimester, Odense.
 " Holger, Fjaltring pr. Ramme.
 " Knud, Gartner, Randers.
 " Steen Ewald, Maskinlærling, Svendborg.
 Henriksen, Henry, Forretningsmand, Odense.
 Hoflund, Carl, Fyrbøder, København.
 Holtze, Hans, Gymnasiast, Randers.
 Holm, Andr. Peter Chr. J. J., Salgschef, Kbhvn.
 Hulten, Ejner, Farvehandlermedhj., Randers.
 Ibsen, Kaj, Jord-og Betonarb., Kolding.
 Jacobsen, Emil Valdemar, Arbmd., Odense.
 Jensen, Anders Peter Oluf, Odense.
 " Gregers Julius, Læge, Augustenborg.
 " Robert Chs. P. A., Skibsfører, Kbhvn.
 " Siktus Carbo, Transportarb., Svendborg.
 " Viggo Johannes, Skruker, Odense.
 Jepsen, Jens Gustav, Mekaniker, Odense.
 Jespersen, Hans Gunner, Driftsleder, Herning.
 Justesen, Poul, Afd. chef, Klampenborg.
 Jørgensen, Anders Chr. Barsøe, Mekaniker, Kbhvn.
 " Edv. Charles, Produkthdl., Aarhus.
 " Ingvar Helmuth, Fisker, København.
 Kerrn-Jespersen, Søren, stud. polyt., Hellerup.
 Kiersgaard, Henry Snell, Befragter, København.
 Kjelsen, Malmbak, Kioskejer, Odense.
 Kristensen, Alfred, født 24.4.1900.
 Kruuse-Rasmussen, Jakob, stud. art., Rungsted.
 Keraa, Leo, Tandtekniker, Aarhus.
 Larsen, Flemming Dusseius, Kaptajn, Kbhvn.
 Lassen, Carl Chr., Smed, København.
 Lauritsen, Aksel Johs., Væver, Svendborg.
 Lind, Vilh. Telling Børs, Civilingeniør, Kbhvn.
 Loft, Johs., Gas-og Vandmester, Aarhus.
 Longhi, Chr., Mekaniker, Odense.
 Lund, Aksel Prætorius, Bankass., Herning.
 Lyngsø, Poul, Forvalter, København.
 Madsen, Harry Emil, Handelsmand, Odense.

PAA TRODS AF ALLE LØFTER VEDBLIVER
 TYSKERNE AT DEPORTERE DANSKE STATS-
 BORGERE TIL TYSKE KONCENTRATIONSLEJRE.

Madsen, Niels Jørgensen, Præst, Sønderborg.
 Mathiassen, Arne, Kommunelærer, Højbjerg.
 Mathiesen, Marius Laurits, Lagerarb., Odense.
 Munkholm, Chr., Overbetjent, Vanløse.
 Møller, Elius, Snedkermester, Aarhus.
 Nielsen, Johs, Sofienlund, Cigarhdl., Odense.
 " Mogens Henrik, Sorø Akademi, Sorø.
 " Otto Henry, Svendborg.
 " Poul Henry Rich., Hospitalsp., Aarhus.
 " Poul Hans, Baadebygger, Skelskør.
 " Lauritz, født 31.5.1915.
 Nordik, Chester, Cyklehdl., København.
 Olesen, Oskar, Fuldmægtig, Herning.
 Olsen, Martin, Klaverstemmer, Odense.
 Otto, Frits Valdemar, Fisker, København.
 Pedersen, Hein, Ove, Søllerød.
 " Mogens Erik, Politibetjent, Kbhvn.
 Persson, Bernhard, Kleinsmed, København.
 Petersen, Carl Nissen, Lærer, Huholt, Vollerup.
 " Frode, Arbmd., København.
 " Niels Preben, Assistent, København.
 " Peter, Kontorist, Silkeborg.
 " Svend Aage, Lagerarb., Randers.
 " Svend Berg, Frugthdl., Odense.
 Pio, Chr. Laurits, Arbmd., Odense.
 Rasch, Egon, Skive.
 Rasmussen, Marius Rudolf, Agent, Svendborg.
 " Michael Marius, Arbmd., Odense.
 " Oluf Malmgren, Fisker, København.
 Ruby, Thorkild, stud. art., Rungsted.
 Ruelykke, Verner, stud. tecn., København.
 Schoer, Vilh. John Oluf, Maskinarb., Odense.
 Schou, Richardt Jensen, Havnearb., Aarhus.
 Statham, David Arthur Grant, stud. tecn., Kbhvn.
 Stefansen, Peter Dalgaard, Konduktor, Odense.
 Steinsee, Einar, Smed, Odense.
 Støtk, Aksel, Bager, Svendborg.
 Sørensen, Alfred, Murerarbmd., Aarhus.
 " Bent Egon, CB-er, Holte.
 " Jens Erik, Maskinarb., Aarhus.
 " Viktor Brun, Arbmd., Odense.
 Thomsen, Aksel John, Fisker, København.
 " Bjørn Baastrup, Læge, Aarhus.
 " Børge Villy, Fisker, København.
 Toft, Svend Aage, Reklametegner, Nr. Sundby.
 Vennike, Leif Steffen, stud. tecn., Gentofte.
 Voigt, Aksel, Cand. mag., Aarhus.
 Willumsen, Harry Walther, Repræsentant, Odense.
 Winther, Knud, Gartner, København.
 Wolf, Knud, Handelsmedhj., Sønderborg.
 Worrishøffer, Henning Pulz, Direktør, Kbhvn.
 Østergaard, Hans Chr., Købmand, Næstved.
 Clausen, Jens Chr., København.
 Blicher-Nielsen, født 20.11.1905.
 Runge-Erichsen, Alfred, født 21.7.1899.

HUSK! at det er direkte Hjælp til Fjenden, naar De brænder et Nummer af "DE FRIE DANSKE". Send Bladet videre pr. Post.
HUSK! at Portøen denne Gang er 30 Øre til Provinsen og 15 Øre i Lokalporto.
HUSK! at Tankeløshed skader Frihedskampen.

OM DEN FRIE FREMTID:

"De frie Danske" slutter i dette Nummer Udtalelserne af de politiske Partier. - Det er denne Gang "Dansk Samling" og Retsforbundet, der har Ordet.

"DANSK SAMLING" S OPFATTELSE AF EFTERKRIGSTIDENS OPGAVER:

Vi kan sagtens være enige, saalænge den fælles Fjendé endnu ikke er knust. Men hvor fortvivlet og nedværdigende en Situation de befriede Lande kan komme i, naar Tyskerne er jaget bort, har vi nu set baade i Belgien og Grækenland, hvor dér indtræffer det beskommende, at man kalder britiske Tropper til Hjælp med sine egne Landsmænd - endda mod dem, der har kæmpet ivrigst for Landets Befrielse.

Selv om Danmark hidtil trods alt har haft det roligere end de øvrige besatte Lande, har vi det samme Stof til Modsetning her. Hos os er Problemet det, at den politiske Indflydelse næsten udelukkende fandtes hos Partier, der er formet af Synspunkter og Begivenheder helt tilbage i förrige Aarhundrede, mens til Gengæld de to nyeste Partier, det kommunistiske og "Dansk Samling", har gjort en betydende Indsats i Modstandsbevægelsen og hermed har faaet en Indflydelse, der langt overgaar hvad de før Krigen ad stemmemæssig Vej var naaet til. Naar hertil kommer, at en Fjerdedel af de Vælgere, der skal stemme ved det første Valg efter Krigen, aldrig har stemt i Fredstid, og dernæst at der hos Arbejderne findes en stærk Forbimmelse af at være blevet økonomisk forfordelt under Krigen, vil man forstaa, at der ogsaa her i Landet er politisk Sprængstof ferhaanden.

Det er "Dansk Samling" s Opfattelse, at alle Parter maa gøre den stærkest mulige Indsats for at undgaa de "belgiske Tilstande" i den Overgangstid, der kommer mellem Tyskernes Afrejse og det første Valg. Baade af Hensyn til de hjemlige Opgaver og Udlandet er det en absolut Nødvendighed. Opgaven vil kræve stor Resignation fra begge Parter. Det vil kræve Overvindelse fra de traditionelle Partier at skulle indrømme Pladsen i Regeringen til de to Partier, der endnu ikke har haft mere end tre Mand i Folketingen hver, og det vil kræve mindst lige saa stor Resignation hos Kommunisterne og "Dansk Samling" at skulle give Afkald paa at være uafhængig og fritstaaende Opposition. Naar hertil kommer, at de traditionelle Partiers Modstand mod de to nye Grupper endnu er præget af hele den Vrede, der altid viser sig i Begyndelsen overfor nye Partier, vil man forstaa, at en Overenskomst kræver stor Taalmodighed, Resignation og Imødekømmenhed hos begge Parter. Men der er ingen Tvivl om, at det danske Folk venter af begge Parter, at de skal klare denne Opgave, og "Dansk Samling" vil for sin Part meddele, at vi stiller os beredvillige overfor dens Løsning.

Resultatet af et saadant Samarbejde - der bør tages op inden Besættelsens Ophor - maa blive en Regering, der foruden Repræsentanter fra de traditionelle Partier omfatter Folk fra de to Partier, som særlig har deltaget i Kampen mod Tyskerne, desuden Repræsentanter fra de upolitiske Modstandsgrupper og for Frihedskampen ude, d.v.s. formodentlig Christmas Møller og Kauffmann. Det siger sig selv, at de

Politikere fra de gamle Partier, der har vist sig som udprægede Defaitister før og under Besættelsen, maa udelukkes fra en saadan Regering. Kun en saadan Regering vil rumme Anerkendelsen af det Faktum, at det er Frihedsbbevægelsen, der har skabt Tillid til Danmark hos de Allierede, og at vort Land ellers vilde have staaet i et yderst tvivlsomt "Vichy-lys".

Løvrigt anser "Dansk Samling" følgende politiske Opgaver for at være de vigtigste i den kommende Efterkrigstid:

Afstraffelse af Krigsforbrydere i Overensstemmelse med Frihedsraadet s Pjece "Naar Danmark atter er frit" - som "Dansk Samling" s illegale Ledelse har været med til at udarbejde. Dog maa der sikkert tilføjes Dødsstraf, og heri vil Frihedsraadet formodentlig nu være enig. Rigsdager maa ved snarest mulig Sammentræden - suppleret med tre kommunistiske Medlemmer - vedtage de Love, som er nødvendige for en saadan Afstraffelse. Ligeledes økonomiske Foranstaltninger overfor Værnemagere og yderst streng Behandling af de Medlemmer af det tyske Mindretal i Nordslesvig, som saa skammelig har misbrugt deres Stilling.

Saa fremt Danmark bliver befriet paa et Tidspunkt, hvor der endnu er Krig, maa vi melde os til Deltagelse i den, saaledes at vi baade med Mandskab og Produktion paatager os Byrder, der svarer til vore Kræfter. Og under alle Omstændigheder maa vi melde os med Hjælp til de ødelagte Lande, om fornødent med fortsat Fødevarerationering herhjemme - (først og fremmest Norge).

I det økonomiske Liv maa fuld Produktion opretholdes, og der maa sættes Arbejde i Gang til at opsuge Tysklandsarbejderne. "Dansk Samling" tror, at det private Initiativ vil være til stor Nytte ved ny Planlægning af Produktion og Handel, men omfattende Kontrol fra Samfundets Side maa udgøre det nødvendige Supplement hertil. Saaledes vil vi kunne undgaa Inflation - og undlade Deflation - hvis vi bliver enige om en ganske bestemt Praksis med saavel Pengeudlaan som Import.

Paa længere Sigt bør der forberedes en Familielønsordning.

Udadtil maa vi forpligte os til et Forsvar, der paalægger os samme Byrde pr. Borger, som de Lande, der har ført an i denne Krig, og vi maa indgaa i den almindelige internationale Fredsorganisation, eventuelt via en regional Blokdannelse med Naboer af samme Anskuelse som vi.

ARNE SØRENSEN.

fortsættes Side 14 med Udtalelser af en Retsstatsmand.

OM DEN FRIE FREMTID: (fortsat fra Side 13)En Retsstatsmand skriver:

1940 synes nu paa Trods af den 9. April en fjern og ubekymret Tidsperiode. Den Samarbejds-politik, der fulgte, skal ikke diskuteres her, men at det i 1940 var rigtigt, at de fem demokratiske Partier sluttede sig sammen og udelukkede alle Meningsforskelle med det ene Formaal, at holde Tyskerne Stangen, det er nok de fleste enige om. Noget andet er saa, hvordan disse Partier løste denne Opgave.

Som det vel er Tilfaldet i alle Partier, er der heller ikke indenfor Retsforbundet ubetinget Tilfredshed med de Beslutninger, Nimaandsudvalget traf. Men nu er den Periode forbi, og snart staar vi overfor en hel ny Situation:

DET TYSKE NEDERLAG, DEN ALLIEREDE SEJR OG DANMARKS FRIHEDSTID.

I det forløbne Femaar er det de arbejdende Masser, der har baaret Krigens tungeste Byrder. Man indførte Lønstop og lovede Prisstop, kun det første blev gennemført. Men i det hærgede, udplyndrede og forgældede Land, vi har, naar Vandalerne er drevet hjem, skal Byrderne flyttes fra de mange, spinkle Skuldre og over paa de faa og brede. Retsforbundet tror ikke, dette blot kan ske ved selv nok saa taarnhøje Skatter. Vi ved alt for vel, at Skatter overvælttes, og hvor meget de rige end stønner under Skatten, saa bliver de dog rigere. Vi vil gaa til de Kilder, hvorfra Rigdommen strømmer over i de Privilegeredes Lomme, og vi vil flytte disse Indkomster over i Samfundets Kasse.

Som Tilhængere af Retsidéerne før og under sidste Krig fastslog, at den af Krigens skabte Højkonjunktur for Landbruget maatte medføre Overkapitalisering og sider en alvorlig Landbrugskrise, saaledes har Retsforbundet ogsaa før og under denne Krig advaret mod den Udvikling Landbruget var inde i. Ganske vist vil der i de første Aar være saa stor Efterspørgsel efter Fødevarer, at Landbruget maaske nok kan klare de store Renteudgifter, men naar Krisetiden kommer - og det maa og skal komme - har vi en ny Landbrugskrise. Overfor dette hjælper hverken Ordninger eller Rentenedsættelser, her hjælper kun en Gældsnedsøkning, der følges af en Inddragning af Grundrenten. Oho, siger De, det er den gamle Melodi. Ja, det er det, men naar Samfundet stadig begaar samme Fejl, er det nødvendigt stadig at pege paa de Midler, der kan rette disse Fejl. En Inddragning af Grundrenten, hvilket vil sige, at man opkræver en Afgift af al Jord baade i By og paa Land, svarende til Kapitalrenten af dens Værdi, vil betyde, at ingen har Raad til at ligge med et Stykke Jord, der ikke bliver udnyttet absolut effektivt. Storgodsernes Udmarker vil give Plads for unge driftige Landmænd, maaske, ja, det er næsten givet, vil en betydelig Part af Hovedarealet ogsaa blive afgivet til mindre Landbrug, som nu engang - det viser Statistikken - er det mest rentable. Vi faar da ikke paany Strømmen fra Land til By, vi faar da heller ikke en forarmet Landbebefolkning som er ude af Stand til at købe Byernes Varer. Men herinde vil Virkningen være lige saa stor. Her vil al byggemoden Jord straks tvinges i Brug, Boliger vil rejse sig uden at man behøver at tage Borgernes Penge til at bygge for. Den Værdistigning, som opstaar ved Forbedring af Trafikforholdene, Anlæg af

Jernbaner, Elektrificering, Veje, øget Rutebil-drift osv., vil ikke gaa i private Spekulan- ters Lomme, men i Samfundets (Skatteyderne betalte 12 Millioner for Elektrificeringen af Nord- og Kystbanen, men Grundejerne indkasserede ca. 100 Millioner i Værdistigning; skal noget saadant gentage sig?). Overalt vil en saadan Reform mærkes i Form af øget Arbejde, lavere Skatter og billigere Priser.

Ukendt er det i Dag, hvordan Handelssamkvæmmet mellem Landene vil forme sig. Enkelte Røster haver sig for Nedbrydning af Toldskrankerne, men herhjemme forbereder man sig paa en Monopolisering af Handelen, som, med Valutacentralens Erfaringer in mente, giver baaede dyrere og daarligere Varer, ger Industribaronerne til Herrer over det danske Forbrugerpublikum. Retsforbundet var før Krigens ene om at hævde, at Landet blev fattigt, hvis der gik flere Varer ud af Landet end ind. Maaske Clearingkontoen nu kan overbevise Protektionisterne om, at det ikke bare drejer sig om at eksportere, men at det er lige saa nødvendigt at importere.

Ikke alene mod enhver Form for Protektionisme vender Retsforbundet sig, men ogsaa mod enhver Art Forbrugsskat, den rammer først de fattige og mærkes ikke af de rige. Det er en snedig Form for Udplyndring - ligesaa snedig som den Tyskerne har anvendt overfor os under Besættelsen.

Krigsforbrydere skal sættes i Fængsel, det er let nok. Værnemagere skal berøves de Fortjenester de har haft paa deres Landsmænds Bekostning, men hvordan? Skatter? De rammer alle baade de hæderlige og de uhæderlige. Værnemagerne har fortrinsvis anbragt deres Penge i Jord og i Virksomheder, de forventer bliver monopoliserede. Her kan vi ramme dem, for en Inddragning af Grundrenten, en Nedsættelse af Toldskatterne, gavner de dygtige og skader de udygtige, og Værnemagerne er som andre af Nazisternes Haandlangere fortrinsvis Mennesker, der ikke kunde klare sig i Konkurrencen i Fredstider. Skal vi da opretholde Privilegier, som ger det muligt for disse Skadedyr fortsat at lukrere af Tyskerens Rov fra os andre?

Morgendagens Politik skal være ny i den Forstand, at de Principper, som Flertallet af de demokratiske Partier altid har anerkendt i Teorien, føres ud i Praxis. Vi vil ikke længere nøjes med Snak, vi vil have Realiteter. Kapitalen maa afgive nok saa "hævdvundne" Udbyttemuligheder. Det samme gælder de adelige Forrædere som Knuth, Holstein, Sehested, Juul etc., der synes at have glemt Herluf Trolles Ord om, hvorfor man bærer gyldne Kæder. - Derfor tilhører Landet nu den arbejdende Befolkning!

RETSSTATSMAND.

I "De frie Danske"s Januar-Nummer vil vi fremsætte vore Synspunkter vedrørende det, der efter vor Opfattelse bør ske, saasnart Danmark igen er frit.

Redaktionen.

**ET PAR HUNDREDE AF DE DEPORTERTE DANSKE POLITIMÆND
FØRT TILBAGE FRA TYSKLAND.**

Den 7. December om Morgenen afgik fra København en Kortege, bestaaende af fire af Statsbanernes nye Autobiler og nogle "Røde Kors Ambulancer". De skulde til den tyske Koncentrationslejr BUCKENWALDE for at hente et Par Hundrede danske Politimænd, der skulde føres tilbage til Danmark. Det drejer sig dels om ældre og syge, dels om de Jurister blandt Politiet, som ved en "Fajltagelse" den 19. September var blevet ført ned til Tyskland. Ved 4-Tiden Mandag Morgen den 11. December ankom Politimændene til Krusaa, hvorfra Turge umiddelbart efter fortsattes til Froslevlejren. Herfra blev de mest syge senere bragt til et Sygehus.

Det kan i denne Forbindelse oplyses, at der nu er døde ialt 13 danske Politimænd i den tyske Koncentrationslejr, idet der har været en Tyfus-epidemi i Lejren. Som Folge af de meget slætte Forhold - bl.a. er Ernæringen og Hygiejnen under al Kritik - har det danske Røde Kors og Udenrigsministeriet faaet udvirket denne Hjemsendelse, og der gøres inærdige Forsøg paa ogsaa at faa de øvrige Politimænd sendt hjem, men der er næppe stort Haab deron forelobigt.

Blandt de hjemsendte kan nævnes den konstituerede Politimester i Odense, Schaldemose-Nielsen, Politadvokat Peckett, København, Vicepolitilinspektør Poul Brendt, Politifuldmægtig Bent Flagstad, Politikommisærerne Eickberg, Station 5, Røgholm Larsen, Station 9, Richard Mikkelsen, Station 2, Madsen, Brande, og P. Skibby, Fuldmægtig Bjørn og Jørgen Funk, Overbetjentene Edw. Andersen, Sigismund von Bruhn, Holgersen, Jacob Himmelstrup, Moltke, Ørregård og Sattrup, Kriminalbetjentene Sv. Ahrechtsen, Abildrose, Frederiksborg, Willy Brock, Erik Forup, von Ebben, Polmann, Halvor Jessen, Monnicke Petersen, Peter Thomsen og Kriminalassistent Rugholt, Nordre Birk. Hvor intet andet er anført, er de nævnte fra Københavns Opdagelsespolitiet.

"KEEP SMILING" DR. BEST!

Berlingske Tidende er nu kommet under noget skarp Forcen sur vedrørende alle de Sider, der indeholder politisk og militært Stof. Som Grund har Dr. Best angivet, at Bladets Ledelse i Slutningen af November skulde have tilsidesat en Fættelse fra Censuren. Redaktionen har svaret Dr. Best, at man staar ganske uforstaaende overfor denne Paastand, idet det paagældende Telegram var bragt i Bladet i den Skikkelse, hvori det kom fra Censuren!

Iøvrigt er de to andre Blade i Bladhuset i Pilestræde ogsaa under Forcen sur, nemlig B.T. og Billedbladet. I det sidstnævnte Blad er det de mest ligegyldige Ting, Tyskerne har hængt sig i. F.eks. gaar de helt anok, hvis de finder Udtrykket "KEEP SMILING" i Bladets Spalter. Og en Gang havde man et forfærdeligt Postyr, fordi en Storm-Petersen-Serie opførte med en Kat, der bar det for Herrefolket noget farlige Navn "Moskva". Efter man 3 Dage havde set sig Hæskatsen dog Lov at passere. -k, ja, Løvet er talt svært.

På vor aktuelle Billedside (Side 2) bringer vi bl.a. et Billede af Frk. Ellen Margretha Christensen, der er Kassebærsk i Schalburgkorpset. Hun var den ene af de tre Arrestanter, som blev befriet af Gestapo i Villaen, Vandrupvej 40, inden Huset sprængtes i Luften. De to andre Arrestanter var Schalburgmand. Den ene hedder Max Nielsen, den anden har vi ikke faaet Navnet paa endnu. Desværre fik Gestapo ved denne Lejlighed fat i 6 unge Frihedskæmpere.

**HOVD DEM FORTE FRA DE TYSKE FILM!
ET SIDSTE INDTRANGENDE ADVARSEL
TIL DET DANSKE BIOGRAF-PUBLIKUM.**

Det er skandaløst at se, hvorledes det danske Biograf-Publikum stort set tilsidesætter enhver national Velanstændighed. Dag efter Dag kan man rundt om i Landet se, hvordan Folk søger til Biograferne, naar der er tyske Film paa Programmet - formentlig uden at tænke over, at de derved støtter den tyske Propaganda.

I København har man i den sidste Tid kunnet opleve, at der har staaet længe Ko'er udenfor Biografer med rent tysk Program, ja, man har endog oplevet det skandaløse, at enkelte særlig ivrige har forsøgt at bestikke Kontrollererne for at sikre sig Billetter til den tyske Propaganda-Forestilling. Forleden kunde man ovenikøbet se det særlig nedstemmede, at en Operasangerinde fra Det kgl. Teater stod i en saadan Ko!

"DE FRIE DANSKE" ønsker nu for sidste Gang at advare mod denne Skandale. Hjælper denne sidste Advarsel ikke, vil der blive taget effektive Forholdsregler.

SCHALBURG-ROVERNE GAV FALSK KVITTERING - DE FORBAGV, AT LØBENE VAR HENDT AF "DE FRIE DANSKE".

Freddag den 8. December bragte Dagspressen efter Tyskernes Ordre Meddelelse om et Røveri hos Mobiltransportfirmaet "Danmark", H.C. Ørstedsvvej 50. Der blev rovet 6400 Kr., og efter Forvalterens Ønske afgav Roverne en Kvittering for det rovede Beløb. Der lod saaledes afhentet Penge Klokkeren 21,15 DM.

Det var tydeligvis Tyskernes Hensigt at give Offentligheden det Indtryk, at Roverne kom fra "DE FRIE DANSKE" - men Roverne var saagmand Schalburgmand. Et Øjenvidne til Røveriet genkendte den ene af Roverne som Schalburgmand - uden at han dog kunde huske, hvad han hedder - men det bliver nu nærmere undersøgt.

"DE FRIE DANSKE" behøver ikke at stykke paa at kunne eksistere, og vi kan betro Dr. Best og hans "danske" Haandlangere, at selv om Besættelsen skulde vare 10 Aar endnu, vilde vi aldrig kunne til at mangle Danne til Bladets Drift.

Lad os i denne Forbindelse oplyse at det store Røveri fra en af Burmeister & Wains Lønningsbiler for nogen Tid siden - der blev rovet ca. 255.000 Kroner - ogsaa blev begaaet af Schalburgfolk.

VI SIDDER OG TÆNKER PAA:
om Martin Luther egentlig skal have Skyld for, at Tyskerne er luttet Ranere!

- DEN BLAA BOG -

Grosserer, cand. pharm. Svend Erslev, Halls Alle 3, Telf. Vester 4830, der forhandler Rensemødet "Snappy", bl.a. Magasin du Nord, har lige siden den 9. April været en meget varm Tilhænger af den tyske Nazisme. Nu har han i den sidste Tid faaet lidt "kolde Fodder". Vi maa dog desværre bedrovs ham med, at det er for sent!

Grosserer Anker Christian Heegaard Nørgaard, P. Bangsvej 82, gift med en tysk Dame, begge er ivrige Nazister. De holder vilde Fester i deres Hjem for tyske Officerer. Naar Stemningen er høj, stilles Fru Nørgaard og andre deltagende Kvinder til Tyskernes "Disposition".

Der advares mod Kgl. Hof-Blomsterhandler Sven Wolff, Firmaet Brødr. Wolff, Bredgade. Han er ivrig Nazist og deltager i Orgierne hos ovennævnte Nørgaard. Wolff bor privat Solvgade 36.

Edmund Hammer, tidl. Sallingvej 66, nu Enghavevej 62, 3. tv. Telf. Eva 1994. Tilskarer i et Firma paa Stroget, tjener 110 Kr. ugl. - Leverer Bunker af Cigaretter til Tyskerne, som han omgaaes kraftigt baade i sit Hjem og ude. Tilbyder at udbetale 60.000 Kr. paa en Villa.

Handelsmand Mads Hansen, Badstuegade, Haderslev, har været omtalt som Stikker en Gang i Sommer. Hans Sag er nu undersøgt, og vi kan oplyse, at Sigtelsen er ubegrundet.

Det har været meddelt i et illegalt Blad, at Direktor Svend Sperling var Spion for Tyskerne. Dette er ikke rigt!

Irsagfabrik Pontoppidan, Vester Boulevard 38, har ikke nogen som helst Forbindelse med Landsforbøder og Spionen Ejler Pontoppidan. Landsforbøderne har haft Ubehageligheder paa Grund af Navneligheden.

Der har været udbredt Oplysning om, at Direktor F. Sandberg, Sallingvej, skulde have udvist daarlig national Optænderi, hvorfor vi paa ny gør opmærksom paa, at disse Oplysninger savner Grundlag. Paa paa Revisor Uffe Josephsen, Lindehøj, Birkerød, Telf. Birkerød 710. Han har tidligere boet paa Sallingvej 62, i en lille 2-Vær. Lejlighed. Har tjent store Summer paa en Chokoladefabrik, der arbejder for Tyskerne, som han iøvrigt omgaaes meget intimt. Har nu købt en stor Villa i Birkerød.

Akrobatdanserinden Gerda Esmanoff, født Tysk, gift Dansk. Optræder i danske Varietelokaler, hvor hun efter endt Optræden plejer intim Omgang med tyske Officerer. Hun bør fjernes fra alle danske Varietelokaler.

Paa ogsaa paa Fru Skavine, Sallingvej 46, 2. tv. Hendes Far, der er Friør i Axelborg, er stærkt nazistisk, og hun har en Bror, som er SS-Friwillig paa Østfronten. Familien er nu pludselig kommet i Besiddelse af betydelige Pengebeløb.

Man bør ogsaa have Opmærksomheden henvendt paa Fru Drøyer, der er knyttet til det nazistiske Ungdomsblad "Fremad", Varnedamsvej 10, tidligere Lovdovtsgade 6. Det er Varnemagten, der staar bag Bladet.

Axelborg Radio, indehaver Arno Christensen, favoriserer tyske Soldater.

CHEFREDAKTØR SV. AA. LUND ARRESTERET.

Chefen for det Berlingske Hus, Chefredaktør Sv. Aa. Lund, blev tidligt om Morgenen den 12. December arresteret af Gestapo i sit Hjem, Viggo Rothesvej 12, Charlottenlund. Det var da nøjagtig et Aar siden, Redaktør Lund sides blev afhentet af Gestapo til en Afhøring paa Dagmarhus, som kun varede faa Timer, Senere har Redaktør Lund været til Afhøring paa Shellhuset, hvorfra han ogsaa løslødes ret omgaaende. Denne Gang anmodede man Redaktøren om at tage en Kuffert og Natteøj med. Iøvrigt staar man ganske uforstaaende overfor Arrestationen.

SIDSTE NYT.

Torsdag den 7. December har Frihedskæmperne hentet alle de Kortbølgesendere, som ved Krigens Begyndelse blev beslaglagt af de danske Myndigheder. De var opmagasineret paa Radioingeniørtjenesten, Nørrebrogade 10.

XXXXX

Ved 9. Tiden om Formiddagen den 10. December hørtes over det meste af København en halv Snes voldsomme Eksplosioner. Det var Tyskernes Støjsender paa Amager Fælledvej, der blev sprængt i Luften af raske Frihedskæmpere. Ba efter gik der Ild i Barakken, hvori Apparaterne var installeret.

XXXXX

Efter sikkert Forlydende kan der inden længe ventes en tysk Aktion mod de danske Politimænd, som befinder sig paa frie Fod i København - paa Trods af Dr. Best's Forsikringer om det modsatte!

XXXXX

Husmand Chr. Rasmussen Ellinge Lyng ved Nykøbing S., dervar kendt som Stikker og bl.a. havde angivet nogle Politifolk til Tyskerne, er Mandag Aften d. 11. December blevet skudt ned og dræbt. Tyskerne sigter en ung Nykøbingenser for at være Drabsmanden, men da han v forsvunden, arresterede Gestapo hans Broder som Gidsel.

- A F S K E D M E D 1944 -

V E L K O M M E N T I L 1945

FORAN JULEN OG AARSSKIFTET ØNSKER "DE FRIE DANSKE" at sende alle sine Venner og Mødekæmpere en Hilsen og Tak for det svundne Aar. Det ligger i Sagens Natur, at vi ikke i dette Blad vil eller kan fejre disse Højtider paa den traditionelle Maade med Hyggesnak og Julenisser og ringlende Kaneklokker. Dem Slags har ogsaa sin Berettigelse. Vi er blot ikke i Stemning dertil i Dag. VOR OPGAVE er Kampen mod de tyske Bødler og deres "danske" Haandlangere, som stadig udsuger vort Land og forfølger de af vore Landsmænd, som ikke vil bøje sig under Aaget. Den Kamp vil vi aldrig tabe af Syne, saa længe der er een tysk Soldat eller Gestapomand paa dansk Jord.

I den Aand tager vi Afsked med dette Aar, der bragte Danmark saa megen Nød og Sorg, og hilser 1945 velkommen. Vi ved, det bringer Befrielsen! Ud fra denne Overbevisning sender vi da vor Jule- og Nytaarshilsen især til vore landflygtige Landsmænd!

PAA GENSYN I DANMARK I 1945!

De frie Danske.

Redaktionen sluttet 12.12.44.